

Anmeldelser af "La Fontaine" (uddrag):

Klicheerne er tykke, og stereotyperne står i kø i Dansk Rakkerpaks grovkornede gadeteaterkomedie som i år har en kannibal på rollelisten. Forestillingen er festligt udendørsteater (...)

Dansk Rakkerpak smører passende tykt på. Alle vegne. Natascha er (i Susanne Bondes honningsøde fremstilling) ikke blot bly som en engel, hun er også så bagdelsbred, at hun sprænger alle fedmerekorder. Kannibalen tager sig ud som et rasende sultent vilddyr med uanede indre kræfter i den mundkurvsklædte Niels Peter Kløfts figurtegning. Borgmesteren bliver i Søren Møller Petersens tætte figur spillet som en lille hidsigprop af en patriark. Mens Piotr (i langlemmede Jesper Pedersens figur) tager sig ud som en lapset arbejdslømmel med større interesse for kvinder end mørtel. (...)

'La Fontaine' er skabt til og egner sig som teater under åben himmel. Spillet er skruet sammen efter alle de forskrifter, som får gadeteater til at fungere. Det ved Dansk Rakkerpak, og den form kan teatret grundet årelang erfaring.

(fire stjerner af seks) Kirsten Dahl, Børneteateravisen.dk – d. 15.06.2010

Den ubehagelige borgmester (Søren Møller Pedersen) har en underkuet og voldsomt rundhoftet datter (Susanne Bonde), der ikke må noget som helst. Heller ikke forelske sig i den ene af de to polske håndværkere (en bister Niels Peter Kløft og en sød Jesper Pedersen), der engageres sort til at bygge statuen og renovere springvandet.

Læg dertil en kannibal, der truer både datter- og borgmesterkødet på det grueligste, bidske politibetjente, en fransk skulptør og en barmfager sekretær, så er der lagt op til masser af omklædningskomedie, stort set uden ord, men med masser af dramatiske fagter og voldsomme grimasser. Foruden vand ud af borgmesterstatuen på uheldige og unævnelige steder, da det til sidst kommer så vidt.

Vi ender i et overdådigt slow motion-slagsmål, hvor kannibalen nedlægges, meget passende med en gaffel, de unge elskende får hinanden, og forestillingen løfter sig for alvor. Let og fornøjelig sommerunderholdning.

(fire stjerner af seks) Henrik Lyding, Jyllands-Posten – d. 16.06.2010

Dansk Rakkerpak har atter slået sig ned på Israels Plads i København, hvor man de næste par uger kan se det herlige kropsakrobatiske gadeteater slå gækken løs i en historie, som ikke rummer mange ord, men til gengæld har en hel masse primitiv charme og visuelle gags i bedste stumfilmstil oppe i ærmet.

Ungerne skraldgriner af den kontante komik, mens de voksne kan more sig over det genkendelige i fortællingen om den forfængelige og koleriske borgmester, som hyrer et par udvisningstruede polske håndværkere til at montere en statue af ham selv - i slankere udgave, naturligvis. Heraf forestillingens navn: »La Fontaine«.

Forviklingerne er mange, når den ene af dem forelsker sig i borgmesterens kønne datter, mens en kannibal truer med at sætte gaflen i alt og alle. Gys og grin! Kulminerende i Danske Rakkerpaks speciale, den omhyggeligt koreograferede kamp på liv og død i slowmotion. Teatret mestrer slapstick-stilen til fulde. Skægt, hyggeligt - og fuldstændig gratis! Lige til at falde på halen over!

(4 af 6 stjerner) Jakob Steen Olsen, Berlingske Tidende – d. 17.06.2010

Når man begynder at grine af »nejski for en idiotski!«, fordi der er polakker i omløb, så er en ting sikker: hjernen er ved at gå i sommer-mode. (...)

Det hele minder lidt om 'Folk og røvere i Kardemommeby'. Gode, hygsomme typer i fjollede situationer - som nu en nærtagende borgmester i underhylere. Søren Møller Pedersen kan sit kram på linje med Susanne Bonde og Jesper Pedersen samt ikke mindst altmuligmanden Niels Peter Kløft. (...)

Ud af det blå springer pludselig en brølende menneskeæder og sætter gaflen i borgmesterdatterens ene kæmpeballe – trods alt er det et civiliseret uhyre, der medbringer eget bestik (lidt à la Dr. Hannibal Lecter fra 'The Silence of the Lambs'). (...) Her kan vi virkelig tale om et fremmedelement, så et par polakker må blegne i sammenligning. De slår da også kludene sammen med borgmeski for at få gjort kål på den løsgående kannibal.

Det kulminerer i en rablende slowmotion fight, sådan som Dansk Rakkerpak er berømt for at gøre det. Så står den ellers på fontænefinale, så det står ud af alle tænkelige huller og kanaler på borgmesteren – altså statuen. Men det var kannibalens aften, selv om den ikke fik ædt mere end en hund og hovedet af en kanariefugl. Skægt var det. »Så pyt-ski!«

(fire hjerter ud af seks) Monna Dithmer, Politiken – d. 22.06.2010

Man kan ikke andet end at overgive sig til den uforbeholdne latter, når gadeteatertruppen Dansk Rakkerpak ruller sig ud... (...) Dertil kommer Dansk Rakkerpaks legendariske speciale: slowmotion-nærkamp af morsomste skuffe. Alene det indslag kan få selv det mest humorforladte individ til at overgive sig.

Lars Wredstrøm, Børsen – d. 24.06.2010

Årets udendørs-forestilling fra Dansk Rakkerpak, "La Fontaine", er en charmerende forestilling, der både er romantisk, poetisk, fræk, ironisk, rå og ikke mindst sjov, sjov, sjov (...) Det er skønt og skønt fundet på og fantastisk godt timet (...) Der er både til den umiddelbare morskab og den lille eftertænksomhed.

(5 af 6 stjerner) Rikke Rottensten, Kristeligt Dagblad – d. 24.06.2010

Dansk Rakkerpak tager muntert fat i danskernes halvhjertede integration med selvfed politiker-glæde og dannebrog-farvet tyksakheltinde i springvandsløjer. (...)

Dansk Rakkerpak pirker til det multietniske. Forestillingen La Fontaine handler godt nok bare om polske håndværkere, så det bliver i det nordeuropæiske. Men kulturforskellene mellem polski'er og danski'er er

rigelig til en times munter samfundssatire. Instruktøren og forfatteren Niels Grønne har som sædvanlig reduceret sproget til udråbsord og bandeord, så i fysisk kropssprog får vi historien om borgmesteren, der så brændende ønsker en fontæne - okay, bare et springvand. Endda med en statue af sig selv som Cæsar, sådan i slanket udgave. Og historien om, hvordan han selvfølgelig ringer til et polsk firma, fordi det er billigst - de har jo ikke 'Gebyrski' og 'Momski'. Men naturligvis også om, hvordan idiotski-håndværkeren Pjotr forelsker sig i borgmesterdatteren Natascha ...

Performerne hos Dansk Rakkerpak balancerer mellem gøgl og pantomime, dans og akrobatik. De mestrer charmekunsten at være både vildt overdrevne og helt underdrevne. (...) Og Mikael Fritzes musik insisterer stadig på at være underlægningsmusik i god, gammel stumfilmstil - med strygere og drømmeblob.

Rakkerpakket har tilsyneladende fundet sin grundform i Christian Q. Clausens scenografier: En væg med et vindue er i hvert fald en klassiker. Denne gang har vinduet en vindueskarm, der tydeligvis er vidunderlig at forelske sig op ad - men som også kan bruges til at stryge skjorter eller ælte dej på. Og desuden er der et kachotvindue i kælderen med tremmer - et fængsel for den kannibal, der på mystisk vis har sneget sig ind i historien.

(...) det (er) netop i det groteske at Rakkerpakkerne bolttrer sig bedst. Derfor bliver deres afsluttende klassikernummer også så velgørende: Slowmotionslagsmålet! Her blærer de sig med den heftige kontrol og musikalitet, som er nødvendig, hvis man skal pande nogen ned med en trillebør i kvart tempo. Av!

Årets team føres an af Niels Peter Kløft, der nu er vokset fra elskerrollen i typegalleriet til både kannibal og polsk entreprenør. Kløfts heftige energi forplanter sig til både den nye youngster, Jesper Pedersen, der har det mest forelskede blik længe set på en dansk plads i solskin. Og hans udkårne spilles af den henrivende Susanne Bonde, der vellystigt gnubber på sin ærbare vindueskarm. Bonde er modelslank, så derfor er det dobbelt skønt, at kostumeskaberne Malene Bjelke og Julie Kyhl har givet hende nogle ekstra brede lårbasser og en aldeles roterende gigabagdel, der lige et øjeblik tager pusten selv fra den muskuløse Jesper Pedersen. Men så mander han sig op og løfter kæmpekvinden...

(...) Skurken og den håbløse papfar spilles af Søren Møller Pedersen, der vitterligt rammer portrættet af standardpolitikerens overvægtige selvglade. Han har torso til at bære sin borgmesterkæde med ømhed. Og allerbedst er han i et kort øjeblik iført strømpeholdere - og slips. (...)

Dansk Rakkerpak tager fat i et af tidens hotte emner: den dobbeltmoralske holdning til gæstearbejdere som handy billigknoklere. (...)

Anne Middelboe Christensen, Dagbladet Inforamtion – d. 30.06.2010
